

ἔχων ἡμέρας εἴκοσιν ὀκτώ
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. Τρίτη. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος. († 250). Περπετούας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ († 202). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου († 1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνιαίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος δ΄, πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον».

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῶ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες».

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. κη΄ ἐπιστ. (Κολασ. α΄ 12-18)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Σαβ. ια΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ΄ 32-40). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Ὅπου ἐορτάζεται ἐπισημότερον ὁ ἅγιος Τρύφων ἢ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου συμπάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

2. † Τετάρτη. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦνται). Εἰσόδος, προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ´ εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»· β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν ἀγκάλας τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξιόμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τῆς ἑορτῆς, ὃ ζήτει Φεβρ. 2, «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ» (Λκ. β´ 25-32).

Ὁ ν´ ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) εἰς τὴν θ´ ὠδὴν τὰ μεγαλυνάρια «Ἀκατάληπτον ἐστὶ» μέχρι τοῦ «Κατελθόντ´ ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν» συμπάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ´ ὠδῆς (ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α´ τροπάριον δίς), εἶτα ὁ εἰρμὸς «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ».

Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενηκήν». Εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 2^α Φεβρ., «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἐβρ. ζ' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἐστίν).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου»*. «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναιῶν προτάσσεται καθ' ἑκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εὐχή ἀπολύσεως λέγεται ἢ ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῆς ἑορτῆς παρατεθεῖσα.

3. Ἐπίσης ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ψαλοῦν ἀντίφωνα εἰς τὴν λειτουργίαν, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς· ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς».

3. Πέμπτη. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων († 1822).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναιῷ (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§ 52-63). Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. κθ' ἐπιστ. (Κολασ. γ' 4-11)· Εὐαγγέλιον: τῶν ἁγίων, 3^α Φεβρουαρίου. (Λκ. β' 25-38).

* Ἐπειδὴ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς εἶναι μὲν θεομητορικὴ, μετέχει ὁμως καὶ δεσποτικῷ χαρακτῆρος, εἶναι δυνατόν νὰ ψαλῆ τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῆς κοινωνικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν ἀλληλούια». Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ ὁμοία ἑορτὴ (ὡς δεσποτοθεομητορικὴ) τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀνέκαθεν εἶχεν ἴδιον κοινωνικόν.

4. Παρασκευή. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου († 436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ († 868), Ἀβραμίου ἱερομάρτυρος († 347).

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. λ' ἐπιστ. (Κολασ. γ' 12-16)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Παρ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 24-32).

5. Σάββατον. Ἀγάθης μάρτυρος († 251)· Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1774).

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Σαβ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κολασ. α' 1-6)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Σαβ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 10-15).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (τῆς Χαναναίας). Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου († 891). Ἦχος δ', ἔωθινὸν δ' (τυπικὸν 2^α Φεβρουαρίου, περίπτωσις α', §§ 7-9).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα (6ης Φεβρ.) 3 «*Ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ἐρευνάτε τὰς γραφάς*» (δοξαστικὸν λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν*» (εἰς τὸ Καὶ νῦν, τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς).

Ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Ἀπολύσις «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν καὶ ἀντιθεοτοκίων ἀνά ἓν τῆς ἐορτῆς «*Ἐν τῷ ναῶ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων*», «*Ἐν ναῶ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα*» (6 Φεβρουαρίου). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ΄ ὥδης μεσῶδιον κάθισμα τῆς ἐορτῆς «*Νηπιάζει δι' ἐμέ*» (6 Φεβρ.)· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...]* Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ δ΄ ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», καὶ τὸ ὅμοιον τῆς ἐορτῆς «*Τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος*» (6 Φεβρ).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ μνηαῖον κατάλληλα μεθέορτα) τῆς ἐορτῆς 3 «*Νόμον τὸν ἐν γράμματι*» κ.λπ. (2ας Φεβρ.) εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Νῦν ἀπολύεις τὸ δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*», β) «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ*», Δόξα, τὸ δ΄ ἑωθινὸν «*Ὁρθρος ἦν βαθύς*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφωμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μνηαίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδης τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς].

Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

Μετὰ τὴν εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον και ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυρ. ιζ' ἐπιστ., «Ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β' Κορ. ς' 16-ζ' 1). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Ματθ., «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος» (Μτθ. ιε' 21-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσις. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου –προστάτου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανηγυρική συνοδική λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῆ ἀποφάσει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἰδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἁγίου συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῶν μεθεόρτων, ἡ δὲ τάξις ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, μεθεόρτα 3 καὶ τοῦ ἱεράρχου ἕτερα 3, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Ὅσπερ τρισμάκαρ ἁγιάτατε», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· εἴσοδος κ.λπ. (καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου ἐκ τῆς φυλλάδος)· τὰ ἀναστάσιμα ἀπόστιχα, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, «Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς)· ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάσιμον, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ· τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ μηναίου, εἶτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ἁγίου «Ὁ ἱεράρχης καὶ σεπτὸς θεηγόρος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὁμῶρον «Σαρὶ νηπιάσαντα ἐξ ἀπειράνδρου μητρὸς» (4 Φεβρ.), καὶ τὰ εὐλογητάρια· ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου· ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ εὐαγγελίου· κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ὑπαπαντῆς καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου· ἀπὸ γ' ὥδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἱεράρχου, τὸ μεσῶδιον κάθισμα αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλλάδος, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς οἶον βούλει· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἱεράρχου· καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· εἰς τὰ ἑξαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος», τὸ δ' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ ἁγίου «Προστάτην σε θερμότατον» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου (ἐκ τῆς φυλλάδος) ἕτερα 4 «Τῆς ἐκκλησίας τὸν θεῖον» κ.λπ., μετὰ τῶν ἑξῆς στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· α) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», β) «Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιά-

σονται», Δόξα, τὸ δ' ἑωθινόν, Καὶ νῦν, «Ἑπευλογημένη»· δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν ὡς ὠρίσθησαν ἀνωτέρω· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἱεράρχου καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν»· τρισάγιον· Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (ζήτει τῇ 13ῃ νοεμβρίου) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς κυριακῆς· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

7. Δευτέρα. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου (δ' αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειριῶ Ἑλλάδος († 946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. β' 21-γ' 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 13-17).

8. Τρίτη. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου († 620 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν ὕμνων τῆς ἑορτῆς (μεθεόρτων) ἄνευ καταβασίων καὶ δοξολογίας μεγάλης, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῶ τάξιν· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτ. γ' 10-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 18-27).

9. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος († 257), Μαρκέλλου ἐπισκ. Σικελίας, Φιλαργίου ἐπισκόπου Κύπρου, Παγκρατίου ἐπισκ. Ταυρομενίου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς καταλιμπανομένων ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν, ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ πολυελέου καὶ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς τάξεως αὐτοῦ, καὶ τοῦ συναξαρίου, ἀντὶ τοῦ ὁποῦ ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτ. δ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 28-37).

10. Πέμπτη. Χαραλάμπους ἱερομ. τοῦ θαυματουργοῦ († 202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» κοντάκιον «*Ὁ μήτρان παρθενικήν*».

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· ἐπισφραγιστικὸν τοῦ ἀπολυτικίου τὸ ὁμόηχον α´ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ´ αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, ζῆτει Τρίτη ιβ´ ἔβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα´ 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ.– τοῦ ἁγίου, ζῆτει 26 Ὀκτ., «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β´ Τιμ. β´ 1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. γ´ ἔβδ. Ἰωάν., «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε´ 17-ις´ 2). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

11. Παρασκευή. Βλασίου ἱερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας βασιλίσσης († 867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λγ´ ἔβδ. ἐπιστ. (Β´ Πέτρ. α´ 1-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις´ ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ´ 1-9).

12. Σάββατον. Μελετίου Ἀντιοχείας († 381). Ἀντωνίου (Β´) Κων/πόλεως († 901), Χρίστου νεομάρτ. κηπουροῦ († 1748).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλούια εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§ 45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λγ´ ἔβδ. ἐπιστ. (Β´ Τιμ. β´ 11-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις´ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη´ 2-8).

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. Μαρτιανουῦ ὀσίου (ε´ αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας († 607). Ἦχος πλ. α´, ἑωθινὸν ε´.

Ἄρχεται τὸ Τριψῆδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμπαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριψηδίου περιεχόμενοι ἕμμοι. Ἐν τισὶ ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρεξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα

τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἠῆτρεισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίαις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνης μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸ Τριώδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριωδίου εἰς τὴν οἰκειάν αὐτοῦ θέσιν. Ἡ τάξις αὕτη ἔχει τὴν καταβολὴν τῆς εἰς τὴν ἐν ταῖς μοναῖς ὑπὸ τοῦ «κανονάρχου» ἀνάληψιν τοῦ πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ τιθεμένου Τριωδίου, ὅς τις καὶ ἐκανονάρχει εἰς τοὺς χοροὺς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Μὴ προσευξώμεθα», «Φαρισαῖος κενοδοξία» εἰς 3, Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ε΄), μετὰ δὲ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα Δόξα, «Τῆς μετανοίας», Καὶ νῦν, «Τῆς σωτηρίας» καὶ εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός», «Τὰ πλήθη».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὰ μεσώδια

καθίσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηνάιου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεξεύσας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός», τοῦ Τριωδίου «Ὑψηγορίαν φύγωμεν» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, ἢ τοιαυτά – «Ἀνάστηθι, Κύριε», β – «Ἐξομολογήσομαί σοι»), Δόξα, «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἂν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς' ὠδὴ τοῦ Τριωδίου εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Φαρισαίου φύγωμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου (πλ. α')· Ἀπόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστολῶν, «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν» (Λκ. ιη' 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἵδησις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, ἢ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

14. Δευτέρα. Αὐξεντίου ὁσίου († 470). Ἀβραάμ (ε' αἰ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἰ.) τῶν ὁσίων.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§ 1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 20-β' 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 9-13).

15. Τρίτη. Ὀνησίμου ἀποστόλου († 109). Εὐσεβίου ὀσίου (ε' αἰ.), Μαΐωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὀσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22)·
Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 14-23).

16. Τετάρτη. Παμφίλου μάρτυρος († 307). Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

17. Πέμπτη. Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Τήρωνος († 307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου (α' αἰών), Αὐξιβίου ὀσίου, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Θεοστηρίκτου ὀσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. τοῦ Βυζαντίου († 1795) τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

18. Παρασκευή. Λέοντος πάπα Ῥώμης († 461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. β' 7-17)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

19. Σάββατον. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὀσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας († 1589).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετ' ἀλληλουκία εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικάς τυπικάς διατάξεις §§ 45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 11-16)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46 - κα' 4, η' 8).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἢ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτερας φυλλάδος αὐτῆς μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος» καὶ καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἐσπεριῶν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος «Ἐν τῇ ἑρῳθῶ».

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου. Ἦχος πλ. β', ἑωθινόν ς' (τυπικὸν Τριωδίου, Κυριακὴ τοῦ ἀσώτου §§ 4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «Ὡ πόσον ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ τὴν εὐλογημένην».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἑστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὁ τὴν εὐλογημένην». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ς')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας», κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ς' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

* Μεσώδιον κάθισμα, ἦχος α', πρὸς «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἄγκυλας πατρικὰς διανοῖξαι μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδης καρδίαν, σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κατανύξει κραναγάζω· ἡμάρτηκα, σῶσόν με.

(Κων. Παπαγιάννη, «Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς τὸ Τριώδιον», Θεσσαλονίκη 2006, σ. 27 καὶ 28).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «*Τὴν Μωσέως ᾠδὴν*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσεν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ ζ´ ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3 «*Τὴν τοῦ ἁσώτου φωνὴν*» κ.λπ., Δόξα, «*Πάτερ ἀγαθέ*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ´ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Τῆς πατρώας δόξης σου*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουαῖριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λδ´ ἐπιστ., «*Πάντα μοι ἔξεστιν*» (Α´ Κορ. ζ´ 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ´ Λουκᾶ, «*Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱούς*» (Λκ. ιε´ 11-32).

Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἶδησις. *Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας προ τῆς ἀπόκρουω ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.*

21. Δευτέρα. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ´ αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας († 360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων († 633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀπὸ σχολαστικῶν († 577).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λε´ ἐβδ. ἐπιστ. (Α´ Ἰω. β´ 18-γ´ 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρουω (Μρ. ια´ 1-11).

22. Τρίτη. Ἡ εὔρεσις τῶν ἰ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου († 395-423).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λε´ ἐβδ. ἐπιστ. (Α´ Ἰω. γ´ 9-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἀπόκρουω (Μρ. ιδ´ 10-42).

23. Τετάρτη. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης († 166). Προτερίου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας († 457).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρρω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

24. Πέμπτη. Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεΐα τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὴν α' στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, ἑσπέρια στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «*Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῆ*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «*Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ (ζήτει ταῦτα μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνός) στιχηρὰ προσόμοια τοῦ προδρόμου 3, «*Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν*» κ.λπ., μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β' «*Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου*», εἰς δὲ τὸ γ' «*Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν*», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον «*Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «*Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν*» (ζήτει αὐτὸ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 24^{ης}).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ἐκ γῆς ἀνατεΐλασα*», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρρω*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελον «*Ἡ πρώτην ἐπὶ πίνακι*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου*»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐκ γῆς ἀνατεΐλασα*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Ἐκ γῆς ἀνατεΐλασα*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρρω*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ κείμενα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἐν ἧ Ἐὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ*» (Λκ. ζ' 17-30).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδῃς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οί εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

Ἐξαποστειλάρια, αἴνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ, δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Μαθ., «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον» καὶ ἀπόλυσις.

25. Παρασκευή. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου († 335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Ἰω. 1-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

26. † Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κάλφα ἐν Κων/πόλει († 1575). (Τυπικὸν Τριωδίου, Σάββατον πρὸ τῆς ἀπόκρεω, §§ 7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου.)

Εἰς τὴν θ'. Ἄντι ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» –εἰς στίχους 6–, ἐσπέρια μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου 3 («Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ», «Οἱ ἀθλοφόροι μάρτυρες», «Ὁ σαυρός σου, Κύριε»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἰλαρόν» καὶ ψάλλομεν, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλλη-

λούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω», τὸ δὲ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν»· εἶτα εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕἰΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου*, ἦτοι α) ἄνευ στίχου «Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων σου», β) μὲ στίχον «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Κύριε, εἰ μὴ τοὺς ἁγίους σου», γ) μὲ στίχον «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Μνήμη μαρτύρων», δ) μὲ στίχον «Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε» (ζῆται ταῦτα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ εἰς τοὺς αἶνους, ἦχος πλ. β'), Δόξα, «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἤχου «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προὔμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπᾶριον ἐκάστης ὥδῃς εἰς τὸ «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπᾶριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται»·

* Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλεται κανονικῶς τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἤχου, ὡς ἐξῆς.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἱ ψυχὰ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Ἐτίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου σῶτερ πλαστούργημα, ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ, τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα, ἧς καὶ κοινωνῶν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ Λόγῳ· δι' ὃ σῶτερ τοὺς δούλους σου ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχος. Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρίνηται, κῆπον ἐν τῇ Ἐδέμ, παντοίοις ὥραϊσμένον φντοῖς ἐφύτευσας, λύτης καὶ μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας ζωῆς, ἰσαγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας· δι' ὃ σῶτερ τοὺς δούλους σου ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

τὸ 3ον τροπ. εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ ἀεί»·
μετὰ τὴν θ' ὠδὴν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ Τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων διακαιῶν» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσποτοῦ Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ

σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περᾶτων ἕως περᾶτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ...»

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν» ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς «Σοφία»· «Ὁ ὦν εὐλογητός» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἶτα τὸ ἀπολυτικίον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἑσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἦχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις», «Ἀθλητικὸν ἀγῶνα», «Τῶν ἁγίων σου ἡ μνήμη» –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἦχου «Ὁ τὴν εὐλογημένην» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς). Εὐθύς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐξέροχεται εἰς τὰ βημόθυρα, ἴσταται πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ προτεθέντα κόλλυβα, καὶ ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἔσπερινόν. Κατόπιν οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κάθισμα «*Ἀνάπανσον, σωτήρ ἡμῶν*», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας*».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*», β) «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*», γ) «*Αἶ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται*»*. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς (τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου), ἡ αἴτησις, καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας*» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ' ἧς ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἡ αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «*Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Τὸν προδηλωθέντα*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*», τὸ ἕτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ προσόμοια «*Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες*» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «*Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου τῶν καθημερινῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ πλ. β' ἡχου) «*Ἐχων ἀκατάληπτον*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου «*Ἄλγος τῷ Ἀδάμ*», Καὶ νῦν, θεοτο-

* Ἄν ἀπαιτηθῇ δ' ὁ στίχος, λέγεται ὁ ἐξῆς: «*Ἀνάπανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*», εἰ δὲ καὶ ἕτερος, ἐπαναλαμβάνεται εἰς ἕκ τῶν ἀνωτέρω.

κίον, «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (σ. 321).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ς' ὧδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου· ἂν ὁμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας («τῶν καθημερινῶν»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον: Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». «Εἶδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθήτω».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ· μετὰ τὴν εὐχὴν «Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων», τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα οἱ χοροὶ τὸ «Εἶτ' ὄνομα Κυρίου» (γ'), ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεῖα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου († ἡ' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου. Ἦχος βαρὺς, ἑωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Ὅταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἶμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα», Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ιδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικίον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ιδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παρλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητήν»)· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον» καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἪΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ιδιόμελα 3 «Ἐνωῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., εἰς τοὺς συνή-

θεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα «'Ανάστηθι, Κύριε...» καὶ «'Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε...», Δόξα, «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «'Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ε' ὠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον, ἤχος βαρῦς, «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ», καὶ στίχος «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός»· Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)· ἀλληλουιάριον, ἤχος πλ. δ', στίχοι α' «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν», β' «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει»· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ἀπόκρεω, «Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὔσης τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὠν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

2. Συμφώνως μὲ ἀρχαίας ἱστορικὰς καὶ λειτουργικὰς μαρτυρίας (καὶ δὴ κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα τοῦ ἀγίου Φωτίου τοῦ μεγάλου) ἡ παροῦσα ἑβδομάς ἦτο κάποτε ἀστηρῶς νηστήσιμος ὡς πρώτη τῆς τεσσαρακοστῆς νηστείας.

3. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται κατὰ τὸ τυπικὸν τοῦ Τριωδίου §13.

28. Δευτέρα. Βασιλείου ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 750). Προτερίου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας († 457), Κυράνης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη († 1751).

Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ Μηναίου, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου (29 Φεβρουαρίου), ἐπειδὴ τὸ ἔτος δὲν εἶναι δίσεκτον.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας» κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός» μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ὥρας, ἢ εὐχὴ τῆς (μικρᾶς) ἀπολύσεως «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς δεσποτικὰ δύο «Ἐξ Ἄρὸν σου, ὦ ψυχὴ μου», «Βλέψον σου τὰ παράνομα», τῶν ἀσωμάτων ἐν «Φλόγα πυρός» καὶ τοῦ μηναίου (28 Φεβρ.) 3 «Τῆς μακαριότητος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον «Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε» καὶ τὸ «Καταξίωσον».

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν» δις, τὸ ὁμόηχον α΄ μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου» ἅπαξ, εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «Τῇ ἀνατραφείσῃ» (βλ. εἰς Ὁρολόγιον). Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τῇ ἀνατραφείσῃ».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, [μετὰ τὴν α΄ στιχολ.] τὰ κατανυκτικὰ τῆς Δευτέρας τοῦ βαρέος ἡχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), ἀλλὰ πρὸ τοῦ θεοτοκίου εἰς τὸ Δόξα λέγομεν τὸ μαρτυρικὸν «Οἱ ἄγιοί σου, Κύριε»· εἶτα [μετὰ τὴν β΄ στιχολ.] τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας τυρινῆς) δις μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς α΄, η΄ καὶ θ΄)· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Ἐπειδὴ δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἐν τέλει τῆς γ΄ ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου «Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί»,

αίτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἐν τέλει τῆς ς' ὥδῃς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου «*Θύσω σοι*», αίτησις, τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος «*Ἀρχιστρατηγοὶ Θεοῦ*» καὶ τὸ συναξάριον· εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*», ὁ εἰρμὸς τῆς η' ὥδῃς τοῦ β' τριωδίου «*Ὑμνον σοι προσφέρομεν*», «*Τὴν τιμωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῃς τοῦ β' τριωδίου «*Σὲ τὴν ὀραθεῖσαν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς*». Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΛΑΡΙΟΝ τῆς ἡμέρας (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον ἢ Παρακλητικὴν) «*Ἀρχάγγελοι καὶ ἄγγελοι*» μετὰ τοῦ ὁμοίου θεοτοκίου «*Σὺ μου προστάτις, ἄχραντε*». «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὡς συνήθως ἐν ταῖς ἀπλαῖς καθημεριναῖς.

Εἰς ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ Αἰνῶν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον αὐτοῦ θεοτοκίου τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «*Ὅτι πάντων ὑπάρχεις*» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «*τῶν καθημερινῶν*». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Ἀπόστολος: Δευτ. τυροφάγου (Γ' Ἰω. 1-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39). Κοινωνικὸν «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους*».